

AVOL JURČO sa vracia na corgoňligovú scénu v drese Prešova

Na ihrisku vymyslí futbalové lahôdky, ale spácha aj zbrklé kiks, po ktorých si tréner šklbe vlasy. Dvadsaťtiročný útočník Pavol Jurčo je však ešte stále vo veku, keď sa oplatí obrusovať jeho futbalový talent. V 1. FC Tatran Prešov, kde bude na hosťovaní do konca sezóny 2009/210, dostáva bývalý hráč Ružomberka, Ličartoviec a MFK Košice ďalšiu futbalovú šancu.

„Prešov znamená pre mňa novú motiváciu a veľkú výzvu posunúť sa v kariére znova dopredu. Tatrana sa chcem odvdáčiť za pomoc dobrými výkonmi a gólmi,“ želá si hráč, ktorý po štyroch rokoch opustil košický klub. Stal sa v ňom nepotrebným, hoci zmluva s MFK mu platí do decembra 2010. V uplynulej sezóne odohral Pavol Jurčo za Košice akurát epizodické úlohy v štyroch zápasoch, v ktorých nemal svoj flek na hrote útoku, ale na ľavej strane zálohy. **„Čo ma odpálilo v Košiciach na vedľajšiu koľaj? Najprv zranenia, potom výkony, ale hrať som prestal aj z iných príčin, o ktorých nechcem verejne hovoriť, zbytočne už budem v médiách niečo prepierať. Ja mám svoju pravdu, ľudia v košickom klube zas svoju, no a v takýchto situáciách platí pravda toho, kto je vyššie postavený.“**

V tomto ročníku hrával Jurčo akurát za B-mužstvo MFK v II. lige skupine Východ. **„Nechcem uraziť nikoho, kto hráva v tejto súťaži, ale ja mám vyššie ciele. Chcem sa v čo najlepšom svetle ukázať v Corgoň lige,“** zdôrazňuje hráč, ktorého hosťovanie z Košíc do Prešova sa „pieklo“ dva týždne, no dotiahlo sa v nedeľu popoludní, teda v posledný deň transferového obdobia. **„Čakanie nebolo príjemné, bol som z toho nervózny, mal som obavy, či dôjde k dohode košických a prešovských funkcionárov.“** V nedeľnom derby však už ako čerstvý „Prešovčan“ držal palce svojmu novému klubu. Na zápase priamo v hľadisku nebol. Z vlastného rozhodnutia. Odkedy nehrával v Corgoň lige, nechodil sa pozerať na zápasy najvyššej súťaže.

Pavol Jurčo (vpravo) je v Prešove pod dohľadom trénera Romana Pivarníka. (foto Viktor Zamborský)

Od pondelka Jurčo trénuje v Prešove, dnes by mohol dostať šancu v zápase 2. kola Slovenského pohára proti Lučencu. **„Verím, že debut v prešovskom drese sa mi vydarí. Gólik by ma veru potešil a pomohol by mi. Základom je dobrý výkon a víťazstvo nášho mužstva.“**

V ňom sa pozná mládežníckych reprezentácií s Piterom-Bučkom a s Ižvoltom, v Ružomberku bol spoluhráčom s Jánom Muchom. Keď Jurčo hrával za dorast Liptákov, trénoval tam seniorov súčasný športový riaditeľ Tatrana Erik Bogdanovský. Ešte hlbšiu ľudskú väzbu a kamarátsky vzťah má s kondičným trénerom Prešovčanov Pavlom Mlynárom. **„Poznáme sa od detstva, obaja sme vyrastali v Spišskej Novej Vsi. Pavol je necelé dva roky mojím kondičným trénerom,“** dodáva Jurčo, ktorý dva roky žije v spoločnej domácnosti so snúbenicou Martinou. Svadbu plánujú na budúce leto.

OČAMI TRÉNERA ROMANA PIVARNÍKA

„Pavol Jurčo je typ hráča, ktorého potrebujeme. Počas pôsobenia v iných slovenských kluboch ukázal, že má hráčsku kvalitu, potenciál i predpoklady na jeho rozvíjanie. Dlhšie obdobie nehral v Corgoň lige, vplyv na to mali aj zranenia. Šancu dostane a je na ňom, ako sa jej chytí. Som presvedčený, že Jurčo nášmu mužstvu pomôže. Z debát s ním mi je jasné, ako veľmi chce hrať v Corgoň lige a ako veľmi chce dokázať, že je dobrý futbalista.“

S NÁLEPKOU NÁLADOVOSTI

V Košiciach mal Jurčo prezývku „Adriano“, vymyslel mu ju Miroslav Drobňák, vraj preto, lebo mal rovnako prudkú „šlehu“ ako

brazílsky útočník. O brazílskom Adrianovi bolo známe aj to, že je poriadny „prúserár“ a aj Jurčovi v slovenských končinách prischla nálepka náladového futbalistu. **„Som stopercentne presvedčený, že v Prešove sa jej zbavím. Nikdy sa mi už napríklad nestane, aby som spoluhráčovi nepodal pri striedaní ruku a namieril si to priamo do šatne, ako som to urobil dávnejšie v zápase proti Trnave, za čo ma následne tréner Kozák preradil do B-tímu Košíc.“**

MENTÁLNY KOUČING

Za svoj problém považoval Jurčo predovšetkým nestabilné výkony. **„Vedel som zahrať výborne, ale aj veľmi zle. Približne rok spolupracujem s Radkom Ševčíkom. Je to chlapík, ktorý sa vyše dvadsať rokov venoval bojovým umeniam, pracuje so mnou v oblasti mentálneho koučingu. A nielen to, vďaka správne zvoleným posturálnym cvikom ma dal dokopy aj zdravotne v období, keď mi lekári odporúčali ďalšiu operáciu ľavého kolena. Viani v máji som si nechal vybrať krčné mandle, bol som na artroskopii ľavého kolena, ale to sa mi napĺňalo vodou po záťaži. Mal som poškodenú chrupavku a tretí stupeň natrhnutia zadného rohu menisku. Po pol roku spolupráce so Ševčíkom som si vďaka jeho cvikom dal koleno do absolútneho poriadku.“**

Jurčo zdôrazní, že psychika sa cvičí oveľa ťažšie ako telo. Nechcel prezrádzať detaily, ako vyzerá jeho spolupráca so Ševčíkom. **„Snažím sa byť psychicky silný, pozitívne myslenie je základom všetkého. Hlava športovca musí byť čistá. Počas zápasu je dôležité nenechať sa ovplyvniť dianím na ihrisku, napríklad po zlej akcii, prihrávke alebo po inej chybe. Základom je maximálna koncentrácia na hru, na svoj výkon, pokyny trénera, na spoluprácu so spoluhráčmi. Keď strácate koncentráciu, strácate aj výbušnosť, máte pomalšie reakcie. Ide o to, aby som z desiatich zápasov zahral v ôsmich výborne a v dvoch dobre, ale nie slabo.“**